

Predmet C-153/21

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

5. ožujka 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal administratif (Luksemburg)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

1. ožujka 2021.

Tužitelji:

A

B

C, kojeg pravno zastupaju roditelji

Tuženik:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

**Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg (Upravni sud
Velikog Vojvodstva Luksemburga)**

drugo vijeće

PRESUDA

I. Predmet glavnog postupka

- 1 Osobe A i B podnijele su tužbu za poništenje odluke koju je 8. prosinca 2020. donio ministre de l'Immigration et de l'Asile (ministar za imigraciju i azil, Luksemburg, u daljnjem tekstu: ministar) kojom je zahtjev za međunarodnu zaštitu njihova maloljetnog djeteta, osobe C, proglašen nedopuštenim i kojom im je naloženo da napuste državno područje.

II. Pravo

1. Međunarodno pravo i pravo Unije

- 2 U članku 24. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), naslovljenom „Prava djeteta”, određuje se:

„[...]”

2. U svakom djelovanju koje se odnosi na djecu, bez obzira na to provode li ga tijela javne vlasti ili privatne institucije, primarni cilj mora biti zaštita interesa djeteta.

[...]”.

- 3 U članku 23. Direktive 2011/95/EU¹ određuje se:

„1. Države članice osiguravaju da se održi obiteljsko jedinstvo.

2. Države članice moraju se pobrinuti da članovi obitelji osobe koja je korisnik međunarodne zaštite koji pojedinačno ne ispunjavaju uvjete za takvu zaštitu imaju pravo tražiti povlastice iz članaka od 24. do 3[5]. u skladu s nacionalnim postupcima i u onoj mjeri u kojoj je to u skladu s osobnim pravnim statusom člana obitelji.

[...]”.

- 4 Člankom 33. stavkom 2. Direktive 2013/32/EU² određuje se:

„Države članice mogu smatrati zahtjev za međunarodnu zaštitu nedopuštenim samo ako:

(a) je druga država članica priznala međunarodnu zaštitu; [...]”.

- 5 U članku 21. stavku 1. Uredbe (EU) br. 604/2013³ (u daljnjem tekstu: Uredba Dublin III) određuje se:

¹ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (preinačena) (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248. i ispravak SL 2020., L 76, str. 37.)

² Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249. i ispravci SL 2020., L 76, str. 38. i SL 2020., L 415, str. 90.)

³ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je

„Kada država članica, u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu, smatra da je druga država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva, može što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku tri mjeseca od datuma na koji je zahtjev podnesen u smislu članka 20. stavka 2., zatražiti od druge države članice da prihvati podnositelja zahtjeva.

[...]”.

- 6 Konačno, stranke se pozivaju i na članak 3. EKLJP-a i Direktivu 2008/115/EZ⁴.

2. Nacionalno pravo

- 7 Loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (Zakon od 18. prosinca 2015. o međunarodnoj zaštiti i privremenoj zaštiti (Mémorial A255 od 28. prosinca 2015.)) (u daljnjem tekstu: Zakon od 18. prosinca 2015.) određuje:

„Članak 5.:

Maloljetnik koji još nije samostalan ima pravo podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu posredstvom roditelja ili bilo kojeg drugog odraslog člana svoje obitelji ili odrasle osobe koja u pogledu tog maloljetnika izvršava roditeljsku skrb ili posredstvom posebnog skrbnika”.

„Članak 28.:

[...]

2. Osim slučajeva u kojima se zahtjev ne ispituje u skladu sa stavkom 1., ministar može donijeti odluku o nedopuštenosti, a da nije provjerio jesu li ispunjeni uvjeti za priznavanje međunarodne zaštite, u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je druga država članica Europske unije priznala međunarodnu zaštitu; [...]”.

III. Činjenice i okolnosti postupka

- 8 Osobe A i B, sirijski državljani, i njihova maloljetna djeca dobili su status međunarodne zaštite u Grčkoj 16. studenoga 2018. Zahtjev za međunarodnu

u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 182, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

⁴ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

zaštitu u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu podnijeli su 17. prosinca 2019. za sebe i svoju djecu. Za osobu C, svoje dijete koje je u međuvremenu rođeno u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu, podnijeli su zahtjev za međunarodnu zaštitu 27. siječnja 2020.

- 9 Luksemburška tijela zatražila su 11. veljače 2020. od grčkih tijela ponovni prihvrat osobe A, osobe B i njihove maloljetne djece na temelju Direktive 2008/115/EZ, a grčka tijela prihvatila su taj zahtjev 12. veljače 2020.
- 10 Odlukom od 13. veljače 2020. ministar je zahtjeve za međunarodnu zaštitu proglasio nedopuštenima na temelju članka 28. stavka 2. točke (a) Zakona od 18. prosinca 2015., uz obrazloženje da tužitelji imaju status izbjeglice u Grčkoj te im je naložio da napuste državno područje.
- 11 Tužitelji su 4. ožujka 2020. podnijeli tužbu za poništenje odluke od 13. veljače 2020.
- 12 Presudom od 3. kolovoza 2020. tribunal administratif (Upravni sud) odbio je tu tužbu, osim u dijelu koji se odnosi na dijete, osobu C. Obrazloženja te presude među ostalim su sljedeća:

„[...] ni iz jednog elementa upravnog spisa ne proizlazi da su grčka tijela na dan kad je ministar donio odluku, odnosno 13. veljače 2020., djetetu[, osobi C,] [odobrila] status izbjeglice. Naime, u svojoj poruci elektroničke pošte od 12. veljače 2020. grčka tijela navode upravo to da [ona] na temelju članka 6. Direktive 2008/115/EZ na svojem državnom području prihvaćaju sve članove obitelji [...], obrazlažući njihovo prihvaćanje činjenicom da je članovima obitelji ,1 – 7’, odnosno svim članovima obitelji [...] osim [djeteta, osobe C,] koje je osmo na popisu, odobren status izbjeglice. Uostalom, povjerenik vlade u svojem odgovoru na tužbu izričito ističe da dijete[, osoba C,] još nema službeno status izbjeglice i da će mu se on u slučaju povratka u Grčku dodijeliti samo ako se u tom smislu pokrenu upravni postupci. Stoga dijete[, osobu C,] ne treba smatrati korisnikom međunarodne zaštite, nego podnositeljem zahtjeva za međunarodnu zaštitu, s obzirom na to da državna stranka uostalom ne pruža nikakvu pravnu osnovu u prilog svojim tvrdnjama prema kojima se djetetu automatski dodjeljuje status izbjeglice ako taj status dobiju njegovi roditelji. [...] spornu odluku, u dijelu u kojem se odnosi na [dijete, osobu C,] valja poništiti [...]”.

Tribunal administratif (Upravni sud) odbio je druge tužbene razloge kojima su podnositelji zahtjeva istaknuli materijalne i medicinske poteškoće te opasnost od toga da se u Grčkoj suoče sa životnim uvjetima koji bi se mogli izjednačiti s nečovječnim ili ponižavajućim postupanjem.

- 13 Grčka tijela potvrdila su 27. kolovoza 2020. da će osmero članova obitelji biti ponovno prihvaćeno na grčko državno područje i da će dijete, osoba C, prilikom dolaska i nakon upisa dobiti dozvolu boravka istovjetnu dozvoli drugih članova obitelji i da će moći ostvarivati iste povlastice poput onih koje imaju korisnici međunarodne zaštite u Grčkoj.

Poruka elektroničke pošte grčkih tijela glasi kako slijedi:

„As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the ... family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from ... to ...

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework [...]”

- 14 Odlukom od 8. prosinca 2020. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) ministar je proglasio nedopuštenim zahtjev za međunarodnu zaštitu djeteta, osobe C, zbog toga što ono ima status izbjeglice u Grčkoj. Obrazloženja te odluke su sljedeća:

„[...] treba podsjetiti na to da su ministarskom odlukom od 13. veljače 2020. zahtjevi za međunarodnu zaštitu koji se odnose na cijelu obitelj proglašeni nedopuštenima, s obzirom na to da ste korisnici međunarodne zaštite u Grčkoj.

[...]

Budući da je tribunal administratif (Upravni sud) odlučio poništiti samo onaj dio ministarske odluke koji se odnosi na vašeg sina[, osobu C,] treba naglasiti da je odluka o nedopuštenosti, donesena povodom zahtjevâ za međunarodnu zaštitu koje je podnijelo sedam drugih članova vaše obitelji, postala pravomoćna i da je na današnji dan izvršiva.

Međutim, valja podsjetiti na to da su grčka tijela 12. veljače 2020. luksemburškim tijelima prvi put potvrdila da će prilikom vašeg povratka u Grčku izdati dozvolu boravka vašem sinu.

U pogledu vašeg sina rođenog u Luksemburgu, grčka tijela [...] pojasnila su 27. kolovoza 2020. [...] da će mu se izdati dozvola boravka istovjetna vašim dozvolama i da će imati pravo na sve povlastice povezane sa statusom izbjeglice u Grčkoj, u skladu s člancima 24. do 35. Direktive 2011/95/EU.

Konačno, 4. studenoga 2020., u okviru zahtjeva za prihvrat koji je na temelju Uredbe Dublin III upućen grčkim tijelima samo u vezi s vašim sinom[, osobom C], ta su tijela ponovno potvrdila da će [osoba C], po vašem dolasku u Grčku i na vaš običan zahtjev kao njegovih roditelja, imati sva prava povezana sa statusom izbjeglice. Osim toga, Grčka je odbila njegov ponovni prihvrat na temelju Uredbe

Dublin III s obzirom na to da već imate status izbjeglice i [da je ponovni prihvati] u Grčkoj već odobren za cijelu obitelj, uključujući [osobu C].

[Slijedom toga, na temelju članka 28. stavka 2. točke (a) Zakona od 18. prosinca 2015.], zahtjev za međunarodnu zaštitu vašeg sina[, osobe C,] također je nedopušten [...].

Tomu treba dodati da je očito u najboljem interesu djeteta, te stoga i u interesu [osobe C], da živi i odrasta uz svoje roditelje, točnije, da se održi obiteljsko jedinstvo. Naime, trenutačno ste obvezni napustiti državno područje i otići u Grčku te je stoga očito u interesu [osobe C] da ostane sa svojim roditeljima i da, u okviru vašeg udaljavanja u Grčku, ide s vama, tim više jer ima službeno i izričito jamstvo grčkih tijela da će ostvarivati prava koja ostvaruju korisnici međunarodne zaštite.

Konačno, valja naglasiti da iz elemenata kojima raspolažemo proizlazi da ni vi, ni vaš sin ne trebate strahovati od nečovječnog i ponižavajućeg postupanja u smislu članka 3. Europske konvencije o ljudskim pravima, odnosno članka 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

[...]”.

- 15 Tužitelji su 28. prosinca 2020. tribunalu administratif (Upravni sud) podnijeli tužbu za poništenje te odluke.

IV. Rasprava:

1. Argumenti tužiteljâ:

- 16 Tužitelji navode da su sirijski državljani i pripadnici kurdske etničke skupine. U Grčkoj nisu pronašli zaštitu i sigurnost koju traže. Kao podnositeljima zahtjeva za međunarodnu zaštitu bio im je osiguran izrazito primitivni smještaja te su sva prava na smještaj izgubili kada su dobili taj status. Živjeli su u tolikoj oskudici da su morali prebirati po restoranskim kantama za smeće u potrazi za hranom. Njihova djeca nisu pohađala školu. Bili su izloženi nasilju zbog svoje pripadnosti kurdske etničkoj skupini. Kad je njihovu djetetu[, osobi D,] dijagnosticiran rak, morali su ga voditi u bolnicu koja je od njihova mjesta boravka bila udaljena 350 kilometara. Tijekom djetetova liječenja koje je trajalo nekoliko mjeseci morali su spavati u parkovima i kod poznanika. Nakon što su se mjesecima nadali da će im se dodijeliti novi smještaj, u strahu od života na ulici i s obzirom na to da je osoba B bila trudna, tužitelji su odlučili otići u Luksemburg. Njihovo dijete, osoba D, po svojem je dolasku u Luksemburg dobilo potrebno liječenje, zatim je upućeno na onkološko praćenje te se nalazi u remisiji.
- 17 U pravnom pogledu tužitelji ističu povredu članka 28. stavka 2. točke (a) Zakona od 18. prosinca 2015., kojim se u nacionalno pravo prenosi članak 33. stavak 2. točka (a) Direktive 2013/32. Slučaj njihova sina, osobe C, nije obuhvaćen tom

odredbom koja se primjenjuje samo ako je predmetna osoba dobila međunarodnu zaštitu. Osim toga, ne postoji nikakav dokaz da bi mu se takva zaštita odobrila po dolasku u Grčku, s obzirom na to da je izdavanje dozvole boravka uvjetovano koracima koje oni sami moraju poduzeti. Usto, čak i pod pretpostavkom da poduzmu sve potrebne korake, grčka tijela nisu se izričito obvezala na to da će odobriti status, nego samo ističu mogućnost stjecanja prava koja ostvaruju korisnici međunarodne zaštite. Konačno, udaljavanjem osobe C u Grčku oduzeo bi se svaki koristan učinak pravima koja proizlaze iz njezina statusa podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, osobito pravu na pojedinačno ispitivanje njezina zahtjeva.

- 18 Nadalje, pobijanom odlukom povređuje se članak 21. stavak 1. Uredbe Dublin III jer je ministar trebao predvidjeti vraćanje djeteta, osobe C, na temelju navedene uredbe jer ono u Grčkoj nije korisnik međunarodne zaštite, nego se samo smatra podnositeljem zahtjeva za međunarodnu zaštitu.
- 19 Tužitelji ističu povredu članka 3. EKLJP-a i članka 4. Povelje jer je Grčka „*tipičan primjer sustavnih nedostataka*”. U tom pogledu pozivaju se na presudu od 21. siječnja 2011., M.S.S. protiv Belgije i Grčke (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), u kojoj je ESLJP presudio da uvjeti za prijem podnositeljâ zahtjeva za međunarodnu zaštitu u Grčkoj predstavljaju postupanja protivna članku 3. EKLJP-a i članku 4. Povelje. U tom se pogledu pozivaju i na presude Suda od 19. ožujka 2019., Ibrahim i dr. (C-297/17, C-318/17, C-319/17 i C-438/17, EU:C:2019:219) i Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 Usto, pobijanom odlukom povređuju se odredbe članka 24. Povelje. U najboljem je interesu osobe C da se njezin zahtjev ispita u Luksemburgu. Ministar nije naveo razloge zbog kojih svoju odluku smatra proporcionalnom. ESLJP je u presudi od 21. prosinca 2001., Şen protiv Nizozemske (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), presudio da pri odvagivanju javnog interesa i najboljeg interesa djeteta u obzir treba uzeti tri čimbenika kako bi se: djetetovu dob, situaciju u zemlji podrijetla i stupanj ovisnosti o roditeljima. Taj je pristup pojasnio u presudi od 3. listopada 2014., Jeunesse protiv Nizozemske (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). U najboljem je interesu osobe C da ostane u Luksemburgu sa svojom obitelji. Tužitelji se u tom pogledu pozivaju na ranjivost drugih članova obitelji, traume koje bi promjena okoline mogla prouzročiti njihovoj djeci i materijalnu oskudicu u kojoj bi se cijela obitelj našla u Grčkoj. Konačno, tužitelji ističu opasnost od povrede članka 4. Povelje do koje bi došlo samim njihovim udaljavanjem. U tom se pogledu pozivaju na presudu od 16. veljače 2017., C. K. i dr. (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, t. 68.), u kojoj je Sud presudio da patnja zbog fizičke ili duševne bolesti koja je nastupila prirodno može biti obuhvaćena člankom 3. EKLJP- a ako se ona pogorša odnosno ako postoji opasnost od pogoršanja zbog postupanja za koje se tijela vlasti mogu smatrati odgovornima.

- 21 Konačno, Sudu treba uputiti prethodna pitanja koja bi se mogla sročiti na sljedeći način:

„1. Dopušta li se člankom 33. stavkom 2. točkom (a) [Direktive 2013/32/EU] državi članici da zahtjev za međunarodnu zaštitu proglasi nedopuštenim jer joj druga država članica jamči da će predmetnom pojedincu dodijeliti dozvolu boravka i prava zajamčena člancima 24. do 35. [Direktive 2011/95/EU], pod uvjetom da potonji pojedinac izvrši potrebne formalnosti?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li, odnosno može li se, odluku o tome hoće li se članak 33. stavak 2. točka (a) Direktive 2013/32/EU primijeniti na dijete zanemariti na temelju međunarodnog prava o pravima djeteta, osobito na temelju međunarodne Konvencije o pravima djeteta i sudske prakse Odbora za prava djeteta?“

2. Argumenti ministra

- 22 Ministar zahtijeva da se tužba odbije. Kao prvo, pobijana odluka temelji se na članku 28. stavku 2. točki (a) Zakona od 18. prosinca 2015. Ta odredba nije neprimjenjiva samo zato što dijete, osoba C, još nije službeno korisnik međunarodne zaštite u Grčkoj, koju mu grčka tijela jednostavno ne mogu odobriti jer se nalazi na luksemburškom državnom području. Usto, grčka i luksemburška tijela pravilno su uzela u obzir najbolji interes djeteta. Budući da su osoba A i osoba B korisnici međunarodne zaštite u Grčkoj, njihova djeca, čak i ona koja su rođena nakon odobrenja tog statusa, *de facto* imaju pravo na istu zaštitu. Naime, grčka tijela izričito su priznala da osoba C nije podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu, nego korisnik takve zaštite, s obzirom na to da roditelji samo trebaju urediti njezin administrativni status. Grčka tijela odbila su zahtjev za prihvrat djeteta, osobe C, koji su podnijela luksemburška tijela na temelju Uredbe Dublin III uz obrazloženje da dijete treba smatrati korisnikom međunarodne zaštite. Ministar u tu svrhu upućuje na poruke elektroničke pošte grčkih tijela od 4. studenoga 2020. i 27. kolovoza 2020. U potonjoj poruci ta tijela upućuju na prava dodijeljena korisniku međunarodne zaštite i na odredbe Direktive 2011/95, što dokazuje da osobu C smatraju korisnikom međunarodne zaštite.
- 23 Kao drugo, ministar je pravilno donio prvu odluku u pogledu cijele obitelji kako bi izbjegao povredu načela zaštite najboljeg interesa djeteta. Interes osobe C nije da ostane na luksemburškom državnom području, nego da se pridruži svojoj obitelji u Grčkoj gdje su svi ostali članovi obitelji korisnici međunarodne zaštite. Nacionalna sudska praksa potvrđuje da zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen u ime maloljetnog djeteta ima isti ishod kao zahtjev njegovih roditelja, čak i ako je dijete rođeno u Luksemburgu.
- 24 Kad je riječ o tužbenom razlogu koji se temelji na povredi članka 3. EKLJP-a i članka 4. Povelje, ministar upućuje na presudu tribunala administratif (Upravni sud) od 3. kolovoza 2020. u kojoj je presuđeno da se tužitelji u slučaju povratka u Grčku ne izlažu postupanjima koja su protivna tim odredbama. Nijedan ozbiljan

argument ne navodi na zaključak da bi dijete, osoba C, moglo osobno biti izloženo takvim postupanjima.

V. Ocjena suda koji je uputio zahtjev

- 25 Drugo pitanje koje su predložili tužitelji u biti se odnosi na to je li u ovom slučaju odluka o nedopuštenosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s člankom 24. Povelje kojim se u pravu Unije utvrđuje načelo zaštite najboljeg interesa djeteta.
- 26 Tribunal administratif (Upravni sud) podsjeća na svoju presudu od 3. kolovoza 2020. u kojoj je utvrdio da, na dan donošenja ministarske odluke od 13. veljače 2020., ničime nije bilo dokazano da su grčka tijela djetetu, osobi C, odobrila status izbjeglice niti da će se djetetu automatski dodijeliti status izbjeglice kada taj status dobiju njegovi roditelji.
- 27 U presudi od 4. listopada 2018., Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, t. 68.) Sud je presudio: „*Treba istaknuti da Direktivom 2011/95 nije predviđeno takvo proširenje statusa izbjeglice ili statusa osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita na članove obitelji osobe kojoj je odobren taj status. Naime, iz članka 23. te direktive proizlazi da je njome državama članicama samo propisana obveza da urede svoje nacionalno pravo na način da članovi obitelji, u smislu članka 2. točke (j) te direktive, nositelja takvog statusa, mogu, iako pojedinačno ne ispunjavaju uvjete za odobravanje tog statusa, zahtijevati određene pogodnosti koje, među ostalim, uključuju izdavanje dozvole boravka, pristup zapošljavanju ili pristup obrazovanju i čija je svrha održavanje obiteljskog jedinstva*”.
- 28 Iz toga proizlazi da članovi obitelji korisnika međunarodne zaštite ne stječu automatski isti status, iako u praksi imaju pristup istim povlasticama kao i nositelj te zaštite.
- 29 U svojoj poruci elektroničke pošte od 27. kolovoza 2020. grčka tijela priznaju da dijete, osoba C, nije korisnik međunarodne zaštite u njihovoj zemlji te navode da može dobiti dozvolu boravka i da ima pravo na povlastice iz članaka 24. do 35. Direktive 2011/95, pod uvjetom da njegovi roditelji podnesu zahtjev u tu svrhu i da dostave djetetov rodni list.
- 30 Usto, ništa ne upućuje na to da se u grčkom pravu predviđa automatsko odobrenje statusa izbjeglice maloljetnoj djeci korisnika međunarodne zaštite. Grčka tijela samo pojašnjavaju da dijete, osoba C, može imati iste povlastice kao i njegovi roditelji a da pritom izričito ne navode da će mu se odobriti status izbjeglice.
- 31 Stoga, strogom primjenom članka 28. stavka 2. točke (a) Zakona od 18. prosinca 2015., ministar ne može donijeti pobijanu odluku. Naime, grčka tijela nisu odobrila status izbjeglice djetetu, osobi C, te mu, kao što to proizlazi iz njihove poruke elektroničke pošte od 27. kolovoza 2020., ne namjeravaju odobriti takav status po dolasku na njihovo državno područje. Naime, pozivaju se isključivo na povlastice koje se odobravaju korisnicima međunarodne zaštite.

- 32 U predmetu *Bundesrepublik Deutschland (C-720/20)* četvrto prethodno pitanje upućeno Sudu glasi kako slijedi: „[...] može li se protiv maloljetnog djeteta koje je podnijelo zahtjev za međunarodnu zaštitu u državi članici analognom primjenom donijeti odluka o nedopuštenosti na temelju članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU i onda ako u drugoj državi članici međunarodnu zaštitu ne uživa dijete osobno, nego njegovi roditelji?”
- 33 Za razliku od njemačkih tijela koja su u tom predmetu donijela odluku na temelju Uredbe Dublin III, luksemburška tijela su u ovom predmetu donijela odluku na temelju članka 28. stavka 2. točke (a) Zakona od 18. prosinca 2015. kojim se u nacionalno pravo prenosi članak 33. stavak 2. točka (a) Direktive 2013/32.
- 34 Grčka tijela jamče da će dijete, osoba C, po dolasku u Grčku imati iste povlastice kao i članovi njegove obitelji od kojih svi imaju status izbjeglice u toj zemlji. Budući da je ministar obrazložio pobijanu odluku činjenicom da dijete, osoba C, ostvaruje povlastice povezane s tim statusom, valja protumačiti izraz „*priznala međunarodnu zaštitu*” iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32 u vezi s člankom 23. Direktive 2011/95 o održavanju obiteljskog jedinstva, kao i s člankom 24. Povelje.

VI. Obrazloženje zahtjeva za prethodnu odluku

- 35 Nacionalni sud obavezan je osigurati puni učinak pravnih pravila Unije, na način da po potrebi ostavi po strani sve nacionalne zakonodavne odredbe⁵.
- 36 U ovom slučaju Tribunal administratif (Upravni sud) odlučuje u zadnjem stupnju. Tribunal administratif (Upravni sud) mora protumačiti izraz „*priznala međunarodnu zaštitu*” iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32. Budući da su drugi tužbeni razlozi koje su istaknuli tužitelji relevantni samo u slučaju da ministar može obrazložiti pobijanu odluku člankom 28. stavkom 2. točkom (a) Zakona od 18. prosinca 2015., kojim se u nacionalno pravo prenosi članak 33. stavak 2. točka (a) Direktive 2013/32, to je tumačenje potrebno tribunalu administratif (Upravni sud) da bi donio presudu.

VII. Prethodno pitanje

- 37 Tribunal administratif (Upravni sud) od Suda Europske unije zahtijeva da u prethodnom postupku odluči o sljedećem pitanju:

Može li se članak 33. stavak 2. točku (a) Direktive 2013/32/EU o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, u vezi s člankom 23. Direktive 2011/95/EU o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu

⁵ Presuda od 9. ožujka 1978., *Simmenthal (C-106/77, EU:C:1978:49)*

zaštitu te sadržaj odobrene zaštite i u vezi s člankom 24. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se njime dopušta da se zahtjev za međunarodnu zaštitu koji su roditelji u ime i za račun svojeg maloljetnog djeteta podnijeli u državi članici (u ovom slučaju Luksemburg) različitoj od države koja je prije toga odobrila međunarodnu zaštitu samo roditeljima i braći i sestrama djeteta (u ovom slučaju Grčka) proglasi nedopuštenim jer tijela zemlje koja je potonjim osobama prije njihova odlaska i djetetova rođenja odobrila međunarodnu zaštitu jamče da će to dijete po svojem dolasku i povratku ostalih članova obitelji imati pravo na dozvolu boravka i iste povlastice koje imaju korisnici međunarodne zaštite, a da pritom, međutim, ta tijela nisu potvrdila da će dijete osobno dobiti status međunarodne zaštite?

RADNI DOKUMENT